

TORONYIRÁNY

XIII. 14.

2019. április 7.

SZEGEDI KATOLIKUS ÉRTESETŐ A GLATTFELDER ALAPÍTVÁNY GONDOZÁSÁBAN

Nagyböjt 5. vasárnapja

Jézus egész biztosan nem zavarát akarta leplezni, amikor a porba írt. Nem tudjuk pontosan, milyen szavakat vagy jeleket rajzolt a földre, de úgy látszik, ez az írás igen hatásos volt. Talán emlékeztette ellenségeit saját bűneikre, törvénytelenégeikre, s bizonyára figyelmeztette őket, mint máskor is, a törvény igazi rendeltetésére. Arra, hogy minden törvény akkor jó, ha az emberért van és nem az ember ellen. A törvény arra való, hogy jobba tegyen, megmentsen. Jézus így jött beteljesíteni a törvényt, hogy megváltást, több életet hozott számunkra, nem pedig ítéletet és pusztulást. Ebben az értelemben tehát a törvény teljessége a szeretet, amely a bűnbocsánatban és az új életre hívó felszólításban mutatkozik meg: „Menj, de többé ne vétkezzél!” Ez a szeretet a jézusi örömhír lényege, az újszövetség mindent összefoglaló törvénye és tanítása. Jézus mindig következetes önmagához és a szeretethez, amit hozott. A házasságtörő asszony estében is.

Jézus szeretet-törvényében bizakodva tudunk könnyebb lélekkel közeledni a gyóntatószékhez. Jézus vár ott minket, aki a bűntől való szabadulást és az életet adja. Vele találkozni a hit és a bánat által életet és megigazulást jelent. Ezért írja nagy lelkesedéssel Szent Pál „Érte mindent elvettem, sőt szemétnek tekintenek, csakhogy Krisztust elnyerhessem és hozzá tartozzam.”

Gál Ferenc

Az Imaapostolság szándéka

Egyetemes: A háborús övezetben dolgozó orvosokért és munkatársaikért: Imádkozunk a háborús övezetekben dolgozó orvosokért és munkatársaikért, akik életüket kockáztatják azért, hogy mások életét megmentse.

A szentmise olvasmányai

- Iz 43,16-21** A próféta arra buzdítja népét, hogy ne a múlt szégyenletes tettein merengjen, hanem bizalommal tekintsen Istenre, aki irgalmával egy új kezdet lehetőségét biztosítja számukra.
- Fil 3,8-14** Az apostol számára a legfőbb érték Krisztus ismerete és a hozzá fűződő kapcsolat, minden mást ehhez viszonyítva tart fontosnak, vagy feleslegesnek.
- Jn 8,1-11** Jézus, egy házasságtörésen ért és a képmutató farizeusok által megvetett és elítélt asszonyt feloldoz.

A házasságtörő asszony

Az esemény történetisége felől nincs jogunk kételkedni. Nem kigondolt képet tár elénk, hogy a tanítás valamelyik tételét megvilágítsa, hanem eseményre utal, amely bemutatja, hogy találkozik Jézus a bűnös emberrel, és hogyan akarja új útra irányítani. A történetnek megvan a maga hasonlósága a bűnbánó nőről szóló elbeszéléssel (Lk 7,36 kk.), azzal a különbséggel, hogy ott Jézus a bűnbánat értékét emeli ki, itt pedig inkább azt hangoztatja, hogy az emberfia a bűnös ember megmentésére jött. A háttér az, hogy Jézus napközben tanít és estére kimegy az Olajfák-hegyére, a szállására. Erről Lukács (21,37) is tudósít. Máténál (21,17) azt olvassuk, hogy éjszakára kiment Betániába, ami szintén az Olajfák-hegyének oldalán feküdt, mégpedig olyan közel, hogy az utat szombaton is meg lehetett tenni. Ezen a napon reggel Jézus visszamegy a templomba, s ott ismétlődik meg a szokásos kép: a templom udvarán leül, az emberek köréje csoportosulnak és megkezdődik a vallási beszélgetés, amit a szöveg egyszerűen tanításnak mond. A rabbik is ezt tették, s különben is mindenkinek megvolt a joga, hogy ilyen beszélgetést folytasson, vagy nézeteit előadja. Az írástudók és farizeusok itt is együtt lépnek a színre. Ezt az alkalmat használják ki, hogy saját felfogásukat szembesítsék azzal az újítással, amelyet Jézusnál látnak. Az evangélisták ezt úgy fejezik ki, hogy „próbára teszik” Jézust. A törvény előírása szerint figyelmeztetni kellett azokat, akik vétettek a vallás előírásai ellen. De Jézus esetében már súlyosabb eltévelyedést látnak: azt, hogy a mózesi törvény lényegét áldozza fel, azokat a követelményeket, amelyek a zsidó nép kiváltságát tartalmazzák, s amelyeknek ők az őrei.

Itt a kelepce a házasságtörés vétségének a megítélése. Egy asszonyt vezetnek oda, akiről azt állítják, hogy házasságtörésen érték. A mózesi törvény értelmében az ilyet meg kell kövezni. Bár a megkövezést a törvény kimondottan csak a hűtlen jegyesre rótták ki

(MTörv 22,23), s az asszony esetében csak halálbüntetésről beszélt. Valószínű azonban, hogy a gyakorlatban nemigen tettek különbséget a kettő között. A későbbi eredetű Mishna azonban a hűtlen asszonyra a megfojtást írta elő. Az elbeszélésből az sem világos, hogy az asszonyt előzetesen már a bírák elé vitték-e, és kimondták-e felette az ítéletet, vagy még csak ezután akarták odavinni. Jézusba azon a címen akarnak belekötni, hogy ismerik az Atya irgalmasságáról és a megbocsátásról szóló tanítását, s látták azt is, hogy nem tartja távol magától a bűnösöket, sőt asztalhoz ül velük. A kelepécét tehát alaposan kigondolták. Ha Jézus jóváhagyja szándékukat, akkor feladja az irgalmasságról vallott nézetét, ha ellentmond, akkor szembetalálja magát a törvénnyel. Az evangélista is csak ezt a drámai beállítottságot érezteti, de a többi részletre nem tér ki.

A vádlók Jézust mesternek, rabbinak szólítják, s úgy közelednek hozzá, mintha döntést kérnének tőle egy vitatott kérdésben, pedig csak kellemetlen helyzetbe akarják hozni. Elgondolhatjuk azt is, hogy az eset Jézus utolsó jeruzsálemi tartózkodása idején történt, mert a szinoptikusok ott mondják el azokat a példabeszédeket és eseményeket, amelyek kifejezésre jutatták a törést Jézus és ellenfelei között. Jézus itt minden várakozás ellenére sem ad egyenes választ. Kimutatja, hogy ő nem döntőbíró a mózesi törvény alkalmazásánál. Lehajol és írni kezd ujjával a földre. Ezt a mozdulatot a történet kétszer említi, tehát bizonyára hangsúly van rajta. De azt nem olvassuk, hogy mit írt vagy hogy miért választotta azt a mozdulatot. Szent Jeromos úgy gondolta, hogy utalás van benne a Jer 17,13-ra, amely a régi latin fordítás szerint így szól: A föld porába írják azokat, akik elfordulnak tőled, mert elhagyták az Urat, az élő víz forrását. Jeromos lehetségesnek tartotta, hogy Jézus a vádlók bűneit tüntette fel a homokban. A jelenlevő farizeusok és írástudók azonban nem azt fürkészik, hogy mit ír, hanem csak arra ösztönzik, hogy adjon választ. Erre megadja nekik a választ, de olyat, amelyet el sem tudtak képzelni. Felegyenesedett és így szól: Az vesse rá az első követ, aki büntelen közületek! Azután újra lehajolt és tovább írt. Az első követ a Mtörv szerint (13,10) a tanú dobhatta. A büntelen (anamartos) szó csak itt fordul elő az Újszövetségben. Jézus nemcsak azokra gondol, akik a házasságtörés bűnétől mentesek, hanem olyanokra, akik egyáltalán Isten ítélőszéke előtt igaznak érzik magukat. Válasza és magatartása tehát világos. Ő nem azért jött, hogy felbontsa a régi törvényt, hanem hogy figyelmeztessen minden embert, hogy mielőtt ítélne, gondoljon arra, hogy Isten őt is megítéli. Ezzel az ügvet a maga részéről lezártak tekintti. Újra lehajol, és tovább ír. Ezért lehet, hogy az írással valóban a Jer 17,13-ra akarta figyelmeztetni a jelenlevőket, ahol Isten ítéletéről van szó.

A vádlókból valahogyan vádlottak lettek, s ezért egymás után félreállnak, kezdve a véneken. A véneken itt nem a főtanács tagjait kell érteni, hanem az idősebb vádlókat, akik talán az erkölcsös szerepét játszották. Ők hamarabb megértették, hogy számukra is eljön a számadás napja Isten ítélőszéke előtt. Az előbbi hallgatók azonban még jelen vannak. Csak így van értelme annak, hogy Jézus egyedül maradt középütt az asszonnal. Így a történet, mint Jézus elleni akadékoskodás véget ért; az asszony most már csak úgy áll ott, mintha Isten ítélőszéke előtt állana. S milyen szava van ehhez Jézusnak? Egyetlen szóval sem mond többet vagy kevesebbet, mint ami az irgalmas Isten és a gyarló ember drámai találkozását kifejezi. Jézus nem vallat, nem kíván beismerést, nem kutatja a szándékot és nem vár mentegetőzést. Itt minden úgy van beállítva, hogy ráterelje a bűnbánó ember figyelmét Istenre, az erkölcsi élet bírójára és az irgalom forrására. Jézus először megkérdezi az asszonyt, hogy hová lettek a vádlói? Senki sem ítél el? Az asszony számára bizonyára megkönnyebbülés volt azt látni, hogy vádlói eltűntek. De az evangélista itt inkább a mindenkinek szóló kinyilatkoztatást örökíti meg: azt, hogy gondoljunk az Isten előtti felelősségre. Ezért az asszony feleletét sem állítja bele valamilyen érzelmi felindulásba. Mindenesre az asszony úgy válaszol, mint aki érzi, hogy embernek nézik, és a javát akarják. Ilyen értelemben kapja meg a felmentő ítéletet: Ha mások nem vádolnak, én sem ítéllek el. Menj, de többé ne vétkezzél!

Gál Ferenc

Boldog szülők (16.)

Anélkül, hogy a szeretetben kételkednének

A rendreutasítás művészete

A megfeddés minősítése

A megfeddésnek fegyelmi minősége van. Legyen:

Bátorító. Egy gyermeket meg lehet róni, mert rosszat követett el, de ezért nem szabad elítélni vagy megalázni. Vegye nyugodtan tudomásul, hogy viselkedésével a szülőket felbosszantotta. Az indulat ne a gyermeknek szóljon, hanem annak a hibának, amelyet elkövetett. „Tudod mennyire szeretlek és azt akarom, hogy egy jól nevelt fiú módjára viselkedjél. Amikor rosszul viselkedsz, határozottan, emelt hangon rád szólok.”

Tartsunk mértéket. Az érzékeny gyermekek már egy enyhén megemelt hangra elsírják magukat. Ezekkel finomabban kell bánni. Az olyan gyermekeknél pedig, akik már léleken felkészültek egy erős megrovásra, nyugodtan fel lehet emelni a hangot. Itt is vigyázni kell, nehogy túlzásba essünk. Soha nem szabad egy verébre ágyúval löni.

Hathatós. A fegyelmezés tanítást jelent. A megrovás végső kritériuma mégis az, hogy ténylegesen hozzájárul-e vagy nem a helyes viselkedéshez.

Valamire mégis ügyelni kell!

Elsősorban az egyetértésre. A nevelés terén lényegesen jobb eredményt lehetne elérni, ha az egyetértés tényezőjét jobban szem előtt tartanánk. Olyan kifejezés ez, amelynek alapján a szülőknek tényleg az egyetértésre, szilárdságra és meghatározott szabályokra kell ügyelniük. Ezért az egyetértés feltételezi, hogy a szülők a nevelési kérdésekben tényleg egyöntetű szabályokat alkalmazzanak. Továbbá azt, hogy a szabályokat ne csupán megismertessék, hanem azok betartását kitartóan ellenőrizzék. Végezetül a szabályok meghatározásánál legyen meg az összhang a fiatalok véleményével is. Ezek a tanácsok nem íróasztal mellett születtek, hanem egy kitartó gyakorlat eredményezi.

A növekvő fiút el kell fogadni. Elkerülhetetlen valóság, hogy a kamaszok fiataljai szeszélyesen, következetesség nélkül cselekszenek. Sokszor az az érzése a szülőknek, hogy a fiúk olyan radarral vannak felszerelve, amely tökéletesen irányítja őket, hogyan lehet a szülőket eredményesen bosszantani. Amikor a szülők udvarias hangon beszélnek, ők alpári és utcai nyelven szólnak. Amíg a szülők szeretik a békességet, a kamaszok megdobálnak minden kutyát és a tulajdonosokkal vulgáris hangon beszélnek. Szüleik rendszeretére azzal válaszolnak, hogy szobájukban mindent szétszórnak és a rongyos jeans nadrágot még jobban megtépik. A kamaszok engedetlensége és szemtelen viselkedése nem jelent kihívást a szülők felé, hanem inkább saját jellemüket és önállóságukat teszik próbára. A szülőknek kötelessége, hogy türelemmel segítsék a fiatalokat és a jelentős esetekben hajlíthatatlanok maradjanak. Ezért szükséges, hogy a fiatalok mindenben úgy viselkedjenek, nehogy szüleik álláspontját elvből elveszék.

Ne legyünk gyengék. Egy lázongó természetű fiú eltérése még nem jelenti azt, hogy viselkedését el kell fogadni.

Egy felidegesedett édesapa nem tudta elviselni a mosdatlan és ápolatlan fiából áradó izzadságszagot és így szól hozzá:

„Sajnálom kedves fiam, de meg kell mondanom, hogy a hajad és az ápolatlan tested ura te vagy, de a felfordult gyomrommal nekem van bajom. Reggeli után valahogy még elvisellek, de előtte hányingert kapok. Vagy tisztálkodjál meg vagy reggelizzél a konyhában és ne a közös asztalnál.”

Világos beszéd. Az édesapa elfogadja fia helytelen ízlését és elnézi, hogy továbbra is ápolatlan legyen. A megszorítás azonban: ne a közösségben, szintén helyes. Különösen a kamaszok várják el, hogy a szülők következetesek legyenek, még akkor is, ha a jó tanácsot nem fogadják el.

A hasztalan rendreutasítást el kell kerülni. Egy tizennégy éves fiú megígérte, hogy a család autóját megmossa. Elfelejtette. Menteni akarta a menthetőt: a kocsit végiglocsolta és hamarjában letörölte. Fél munkát végzett. Az édesapa viselkedésének két formája van:

I. jelenet:

Édesapa: A kocsit meg kell mosni, különösen a tetejét és az oldalakat. Mikor tudod megcsinálni?

Fiú: Ma este ráérek, biztosan megcsinálom.

Édesapa: Köszönöm, fiam.

II. jelenet:

Édesapa: Megmostad az autót?

Fiú: Igen, apukám.

Édesapa: Biztos vagy benne?

Fiú: Természetes, hogy biztos vagyunk!

Édesapa: Hát akkor miért olyan koszos még mindig? Rossz ránézni. Piszkosabb, mint előbb volt.

Fiú: Pedig én biztosan megmostam.

Édesapa: Ez neked mosást jelent? Nem csináltál semmit rajta, játszottál tovább. Mit gondolsz, meddig megy ez így? Ezzel a hanyag magatartással nem tudsz elhelyezkedni sehol sem, vagy ha igen, egy nap múlva kidobnak.

Nem nehéz elképzelni a II. jelenet folytatását. Apa és fia biztosan összekapnak. A szemrehányás indulatot és haragot provokál. Mindezt... hiába.

A hasznos rendreutasítás

Amikor egy fiatal észreveszi, hogy állandóan kritizálják, lassan semmirevalónak érzi magát, és csak azért is rendszeresen feleselget, másra tojja a hibát. Képességeit kétségbe vonja, a másokét pedig lekicsinyli. Gyanakvó lesz mindenki iránt és képtelen lesz valami jót véghezvinni. Ilyen bírálatokra nincsen semmi szükség. Egy elhibázott és zsákutcába vezető úton mindenre szükség van, csak a bírálatot kell kikapcsolni: értelmetlen és nevelői képességünkről rossz bizonyítványt állít ki. Egy szívélyes és okos emberre van szükség, aki nyugodtan és derűs magatartással irányít a helyes út felé. Az a rendreutasítás helyes, amely a téves út kátyújából kisegít.

Abban az esetben is, amikor azt gondoljuk, hogy egy nagy letolásra van szükség, az egyszerű emberi magatartás megoldja a problémát: „Bajban vagyunk, jó lenne közösen meggondolni, hogy miként kerülhetünk ki belőle.”

A szülők indulata lánggra lobbantja a fiatalok haragját is. A bajbajutott fiú már eleve érzi, hogy sok minden nincsen rendben. Miért kell még a megalázott érzést tovább fokozni? Ilyenkor kell igazán a bölcs közmondásra gondolni: „Isten azért adott szemet, hogy lássunk; száját pedig azért, hogy néha befogjuk.”

(Folyt. köv.)

Vasárnapi jegyzet

Az Úr eléd jön

Róma régi kikötőjében, a tengerparton áll az a trichora – egykori kápolna, ahol Szent Ágoston édesanyjától búcsúzott. Prokop Péter pap-festővel olvasgattuk az emléktábla latin sorait, miközben ő megjegyezte: Ágoston a XXI. századnak is a legmodernebb papjaként lesz ismert. Azt hiszem, igazat mondott.

Olvasom a Szent János evangéliumáról szóló fejtegetését: „Krisztus az út a fényhez...” Meglepő az a figyelem, amikor ezt idézi a jézusi mondatból: „Én vagyok az út.” Hozzáfűzi, hogy ezzel „nem azt a parancsot hagyta: fáradozz, keress utat, hogy eljuss az igazsághoz és az élethez, erről szó sincs... Maga az Út jött el hozzád, és felébresztett mély álmodból, ha ugyan felébredtél...” Korunk egyházi szótárában gyakori az istenkeresés fogalma, és a hivatkozás azokra, akik sokszor hosszú, küzdelmes kereső utakon érik el a Célt, Istent. Állandó munka ez, főleg ha millió az útvesztő. Elég modern írók vallomásait olvasni, főleg naplóit, de még szentekét is. Az ágostoni figyelem nem ilyenekre irányul, hanem a legegyszerűbb esetekre, amikor a perc, a pillanat adta lehetőséget kell fölmérni. Több példát lehet innen is említeni. A meditáció azonban másra sarkall: lehetsz hívő (alvó állapotban, a lelket elaltatta az élet, a napi teendő stb.) és mégis meg kell találnod a „pillanat-Krisztusát”: rájönni, hogy egyetlen apró eset, alkalom is fölébresztheti az alvót, például egy kisgyermek „bölcös” kérdése Istenről, emberekről, a világ dolgairól, és ez elgondolkodtathat, vagy egy olyan gesztus valakitől, aki nem hívő, viszont példát mutat más környezetben, esetben, amikor öntudatos keresztények elfeledkeznek önmagukról. Ilyenkor érdemes a kérdés: akkor ki is a keresztény? Napjaink érzéketlensége sajnos már ragályos. Udvariasság, figyelmesség messze jár (lemarad) a kortól, magyarázni kell azt, ami emberségünk alapvető igazolása. Szent Ágoston ma mit tenne? Az ő ideje sem volt az álmoké, (manapság inkább sokan álmodoznak, de inkább álomba merülnek, passzivitásba), az ébresztgetés komoly missziós feladatnak tűnt. Akkor mégis többeknek feltárult a remény a kereszténység tavaszára. Széthulló világunk mit ígérhet? Isten folyton felkínálja a kegyelmet, az Út folyton adva van, sőt élénk jön, amint Ágoston hangsúlyozza. És vár reánk minden utunk elején, közepén, végén, ahogyan a feleségről éneklte a sláger.

Aktuálisabb mostanában a felhívás, hogy engedd magadhoz Jézust, engedd magadhoz Istent, légy figyelmesebb, hiszen folyton kopogtat az ajtódon felebarátod, akár egy idegen kezével is. Arról nem szólva, hogy a nyitott lapú Írás – ha olvasod –, mindig az ébredésről sugall gondolatokat, s lehet, hogy azok veszik kézbe, akiket legfeljebb másféle érdeklődés, s nem a szent iránti elköteleződés hajt...

hírek információk

Ma, nagybőjt 5. vasárnapján minden magyarországi katolikus templomban a Szentföldön élő keresztények megsegítésére történik a perselyadományok gyűjtése.

~~~~~  
 Április 7-én, ma este a nemzetközi roma naphoz kapcsolódva az Egyetemi Lelkészség és a Keresztény Roma Szakkollégium roma-magyar imaestet szervez a Székesegyházban a 8 órakor kezdődő szentmise keretében. Az imaest az egymáshoz való közeledést, a cigány-magyar párbeszédet szándékozik előmozdítani.

~~~~~  
A középkor Istenre mutató zenéje című előadással folytatódik a Hit és művészet elnevezésű jezsuita Szabadegyetem. Az előadók, Haramza Klára és Nemcsics Kinga énekművész április 8-án, hétfőn este negyed 8-kor várják az érdeklődőket a Szent József templomban (Dáni János u. 3.).

~~~~~  
 „Erősödjete meg az Úrban!”(Ef 6,10) mottóval Nagybőjti face2Face eucharisztikus imaestre kerül sor április 10-én, szerdán este fél 8-kor a Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 16.) Tarjányi Anita vezetésével, illetve szolgálatával.

~~~~~  
 A Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja SzingLiget címmel játékos, szórakoztató estet szervez 30 és 50 év közötti egyedülállóknak a CsaládEgyetem keretében április 11-én, csütörtökön 18 órától a Katolikus Házban (Dugonics tér 12.) A rendezvény ingyenes, de regisztrációhoz kötött. Jelentkezni a csaladegyetem.hu oldalon a regisztrációs űrlap kitöltésével lehet.

~~~~~  
**Az Európai Unió Tanácsa romániai elnökségének keretében Románia magyarországi nagykövete, Marius Gabriel Lazurca védnökségével orgonakoncert lesz április 11-én, csütörtökön 19 órakor a Székesegyházban. A hangverseny művész vendégei Erich Türk és Antal Eduard Iosif. Az est során Maurice Duruflé, Erik Satie, Charles-Marie Widor, Johann Sebastian Bach, Rudolf Lassel és Hans Peter Türk művei hangzanak el.**

~~~~~  
 Für Anikó Üveggolyó című estjével folytatódik április 12-én, pénteken este 7 órától a Dóm Művészeti Szalon előadássorozata. A magyar költészet napjához kapcsolódó eseményen a Jászai Mari-díjas, Érdemes Művész - többek között - József Attila, Babits Mihály, Zelk Zoltán, Dsida Jenő, Kaffka Margit, Kosztolányi Dezső és Kiss Ottó műveiből szövegeket mutat meg részleteket. A művészeti estre belépők a Szegedi Dóm Látogatóközpontban (Dóm tér 16.), 9 és 17 óra között vásárolhatnak.

Az Egyetemi Lelkészség Városi Keresztutat szervez április 12-én, pénteken. Az út során Szeged keresztény közösségeivel együtt imádkozzák végig Jézus szenvedésének állomásait, ezzel is készülve Húsvét közelgő ünnepére. A Keresztút 19 órakor a Dómból indul és a történelmi Belvárost körbe zárándokolva oda tér vissza.

~~~~~  
**A nagyhét kezdetén, Virágvasárnap a Székesegyházban 10 órakor Kiss-Rigó László püspök celebrálja az ünnepi szentmisét, mely a barkaszentelés szertartásával, illetve a Jézus ünnepélyes bevonulására emlékeztető körmenettel kezdődik. A Passiót a Székesegyház énekkara éneklé.**

~~~~~  
 Virágvasárnap, április 14-én este fél 7-től a Szent József jezsuita templomban (Dáni János u. 3.) Giovanni Battista Pergolesi Stabat Mater című műve hangzik el. Fellép: Haramza Klára (alt), Szántó Zsuzsa (szoprán), Tóth Viktória (1. hegedű), Dudás Ervin (2. hegedű) Lucza Pálma (brácsa), Turi Péter (continuo), Hauck Dávid (cselló).

~~~~~  
 Az alsóvárosi ferences templomban április 19-én, nagypénteken délután 3 órakor Jézus utolsó hét szaváról hangzik el elmélkedés Zatykó Lászlótól és elhangzik Haydn: A Megváltó utolsó hét szava a kereszten című műve a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem doktori iskolájának hallgatói és a Kruppa vonósnegyes előadásában.

~~~~~  
„Keresztény Közéletért” emlékérmeket adományoztak Kozma Gábornak, a Gál Ferenc Főiskola rektorának március 22-én a kecskeméti Cifrapalota Pávás termében. A Varga László kereszténydemokrata politikus és drámaíróról elnevezett és öt ábrázoló díjjal kitüntetettek között volt még Harrach Péter országgyűlési képviselő, Sági Lajos plébános, Szabó Mihályné kecskeméti KDNP titkár és Pásztai András önkormányzati képviselő. A díjazottakat Kiss-Rigó László szeged-csanádi püspök és Mák Kornél, a KDNP Bács-Kiskun megyei elnöke köszöntötte.

~~~~~
 A Belvárosi Plébánia csapata nyerte a Szeged-Csanádi Egyházmegye Pasztorális Helynökség CsaládKözPontja által szervezett Szent László teremlabdarúgó tornát. A Karolina Általános Iskolában öt csapat részvételével rendezett eseményen a második helyet a makói Szent István Egyházi Általános Iskola és Kollégium SZIGNUM csapata, a bronzérmes a Mórhalmi Apukák együttese nyerte el.

Kiadja a Glattfelder Alapítvány

Felelős kiadó és szerkesztő: Kiss-Rigó László

Állandó munkatárs: Bábszki Zoltán, Borz Gergely,

Cserny Szilvia, Kozma Gábor,

Szeberényi Klára, Tóth Sándor

Címünk: 6720 Szeged, Aradi vértanúk tere 2.